

ชะตากรรมของเงินพนัน ในการแทงฟุตบอล

มหาวิทยาลัยสุโขทัย VARAKORN@DPU.AC.TH

ฟุตบอลอาชีพในระดับโลกกำลังถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักว่าเงินและความโลภกำลังจะทำให้สุดท้ายคือกีฬาอาชีพของโลกนี้เสื่อมและพังพินาศในที่สุด เพียงรายได้ของลีกในสุดท้ายของประเทศของยุโรปรวมกันก็ทำเงินมากมายถึงประมาณ 6,350 ล้านดอลลาร์(317,500 ล้านล้านบาท) ในฤดูของปี 2004

ตัวอย่างของความโลภเมื่อเร็ว ๆ นี้ที่ทำให้ประชาแฟนฟุตบอลอเมริกาได้รู้สึกกันมากก็คือการจับกรรมการผู้ตัดสินฟุตบอลของบราซิลคือ Edilson Pereira De Carvalho(หนึ่งในสิบของกรรมการผู้ตัดสินที่ FIFA หรือองค์การบริหารฟุตบอลโลกรับรองในบราซิล) ในข้อหาตัดสินในเกมการตัดสินและเจ้าตัวก็ยอมรับสารภาพ

ถึงแม้คอร์รัปชันและการซื้อเสียงของพรรค Workers' Party (PT) ของประธานาธิบดี Lutz De Silva จะเป็นทีกล่าวขวัญกันหนาหู แต่คนบราซิลก็รู้สึกว่ามันยังไกลตัวไม่เหมือนกับการฉ้อฉลของกรรมการตัดสินฟุตบอลที่คนดูชอบตะโกนตำหนิตัดสินไม่ถูกใจ ถึงแม้จะไม่ได้คิดว่าเป็นอย่างนั้นจริงก็ตามว่า Juiz, Labrado (Referee, you're a thief ___ กรรมการ, คุณ(มึง) คือไอ้โจร) คำตำหนิไม่ถึงใจคนไทยแต่ประการใด ๆ ทั้งสิ้น

Carvalho และผู้ตัดสินอีกคนสารภาพว่าเขาได้รับเงินสินบนประมาณ 185,000-277,000 บาทต่อแมตช์ เพื่อตัดสินเข้าข้าง

ทีมที่นักพนันจ้างมา(ในบราซิลมีการพนันผิดกฎหมายแทงฟุตบอลกันครั้งหนึ่งด้วยเงินถึง 500,000 บาท)

หลักฐานนั้นแน่นอนว่ามีทั้งเบาะแสที่แอบอ้างมาซึ่งเขาพูดยืนยันว่าให้ทีมพนันได้สุดท้ายเลย เพราะจะเข้าข้างอย่างไม่เกรงใจใคร และจากเทพของแมตช์ที่เขาตัดสินก็เห็นชัดว่าถ้าผู้เล่นทีม "ของเขา" แกล้งล้มในเขตโทษก็จะได้เตะ ณ จุดลูกโทษทันที ในทางตรงกันข้ามถึงแม้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามจะถูกโยอย่างไรในเขตโทษ เขาก็ไม่เป่านกหวีดลงโทษเลย

การสารภาพครั้งนี้ทำให้ต้องเล่นกันใหม่ในลีก Campeonato Brasileiro ถึง 11 แมตช์ที่ยังไม่รู้ก็คือมีอีกกี่แมตช์ที่สมควรเล่นกันใหม่ เพราะเชื่อว่ามีการโกงอีกหลายคน ที่ตัดสินบน

คำถามก็คือจะมั่นใจได้อย่างไรว่า การตัดสินบนจะไม่เกิดขึ้นกับลีกอื่นๆ ในยุโรปที่มีการพนันกันด้วยจำนวนเงินมหาศาลกว่านี้ด้วย

ถ้าเอาเศรษฐศาสตร์มาวิเคราะห์พฤติกรรมที่พอคาดเดาได้ว่าในลีกใหญ่ที่มีการได้เสียกันสูงๆ และการเฝ้าดูควบคุมพฤติกรรมของกรรมการและผู้เล่นไม่เป็นไปอย่างเข้มข้น เข้มแข็งและต่อเนื่องแล้ว การรับสินบนของกรรมการตัดสินและผู้เล่นย่อมมีแน่นอน เพราะตราบโด้ที่ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้จากการเล่น (ผลลัพธ์จากองค์ประกอบมูลค่าสินบนกับโอกาสการได้รับสินบนมาจริง ๆ) มากกว่าผลเสียที่คาดว่าจะได้รับจากการถูกจับได้ว่ารับสินบน (ผลลัพธ์จากองค์ประกอบบทลงโทษกับโอกาสของการถูกจับ) กรรมการหรือผู้เล่นจะรับสินบนเสมอ

ลึกยิ่งใหญ่มากขึ้นยิ่งมาก เงินสินบนเสนอต่อกรรมการตัดสินและผู้เล่นย่อมมากไปด้วยถ้าโอกาสในการถูกจับได้ต่ำมากไม่ว่าบทลงโทษจะรุนแรงเพียงใดก็ตาม การรับสินบนย่อมเกิดขึ้นเสมอ

สิ่งสำคัญที่จะป้องกันไม่ให้เกิดการรับสินบนขึ้นจึงได้แก่การมีระบบตรวจจับและเฝ้าดูพฤติกรรมกรรมการตัดสิน และการเล่นที่มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องโดยไม่มีช่วงเปลือหรือหย่อนยาน(จะเป็นเพราะระบบหรือผู้ดำเนินการเฝ้าดูก็รับสินบนด้วยก็แล้วแต่)

ถ้าเปรียบเทียบการตัดสินบนระหว่างผู้เล่นและกรรมการผู้ตัดสินแล้ว การตัดสินบนกรรมการเป็นมรดกเป็นผลมากกว่า เพราะผู้เล่นถึงแม้จะแกล้งยังไม่เข้าประตู หรือผู้รักษาประตูแกล้งรับลูกไม่ได้ ก็ยังไม่มีผลเท่ากับการตัดสินบนกรรมการผู้ตัดสิน เพราะเป็นผู้ให้ความได้เปรียบและเสียเปรียบได้ตลอดแมตช์อย่างยากที่จะมีใครทัดทานได้เพราะ FIFA โดยประเพณีปฏิบัติให้อำนาจเด็ดขาดแก่กรรมการผู้ตัดสิน

ยิ่งไปกว่านั้นผู้เล่นมักได้รับค่าตอบแทนมากมายจากการเล่นอย่าง "ซื่อสัตย์" มากกว่า "ฉ้อโกง" (ถ้าจะอ้างฉ้อโกงก็อ้างเงินมหาศาลซึ่งไม่น่าเกิดขึ้นได้บ่อยนัก) ซึ่งต่างจากกรณีของกรรมการตัดสินที่ได้ค่าแรงน้อยกว่าผู้เล่นมาก

พดถึง FIFA ผมไม่เข้าใจและรำคาญมานานแล้วว่าทำไมในเกมฟุตบอลจึงไม่มีการเชื่อมต่อนาฬิกาของกรรมการผู้ตัดสินกับนาฬิกาบนบอร์ดในสนาม เพื่อคนดูจะได้รู้ว่ามึเวลาเล่นเหลือจริงๆ เท่าใด ไม่ว่าจะบาสดเกตบอล ฟุตบอล

รักบี้ อเมริกันฟุตบอล ออสเตเลียฟุตบอล เขารู้เรื่องเวลาที่เหลือของการแข่งขันอย่างชัดเจนทั้งนั้น มีแต่ฟุตบอลหรือช็อกเกอร์นี่แหละที่ไม่รู้ว่ามีเวลาเล่นเหลือเท่าใด เพราะมีการต่อเวลาเมื่อผู้เล่นเจ็บ หรือด้วยเหตุผลอื่นจนช่วงเวลาเดิมเปลี่ยนไป

ผมชอบรักบี้ที่กรรมการผู้ตัดสินในสนาม

อาจขอให้กรรมการข้างบนช่วยดูเทปโทรทัศน์ของการเล่นจากมุมต่างๆ ที่เพิ่งผ่านไป และส่งความเห็นลงมาให้ผู้ตัดสินในสนามเพื่อตัดสินได้ถูกต้องและเป็นธรรม จะมีกีฬาฟุตบอลนี่แหละที่ผู้ตัดสินต้องตัดสินภายในเวลาไม่กี่วินาทีว่าจะเอาอย่างไรกัน และถือว่าเป็นเด็ดขาดด้วย!

ในเรื่องเงินที่กำลังทำลายเกมฟุตบอลก็ได้แก่การที่นายทุนเงินหนาเข้ามาเป็นเจ้าของฟุตบอลคลับอย่างมิได้จริงจังต่อฟุตบอล หากมีวัตถุประสงค์อย่างอื่นที่แอบซ่อน เช่น นาย Roman Abramovich เศรษฐีน้ำมันรัสเซียเจ้าของทีม Chelsea ที่มุ่งหาชื่อเสียงและเงินทองจากสิทธิในการถ่ายทอดสัญญาณโทรทัศน์ นอกจากนี้ผู้เล่นก็ยังได้รับผลตอบแทนอย่างน่าเกลียดอีกด้วยจนเป็นธุรกิจมากกว่ากีฬา

ไม่น่าเชื่อว่ากลไกตลาดสามารถให้ผลตอบแทนแก่ผู้เล่นคนหนึ่งได้ถึง 420-560 ล้านบาทต่อปี ในขณะที่งบประมาณประจำปีของฟุตบอลคลับในลีกชั้นยอดของยุโรปยังไม่ถึงครึ่งหนึ่งของตัวเลขนี้เลย

คำถามที่ประธาน FIFA (นาย Sepp Blatter) ที่งัดคิดก็คือ “มีตรรกะ หรือความจำเป็นทางเศรษฐกิจอย่างใดที่ทำให้เด็กหนุ่มผู้เล่นในวัยเพียง 20 กว่าปีเรียกร้องผลตอบแทนในเดือนหนึ่งมากกว่ารายได้ของพ่อเขาเองที่ยังไม่สามารถหาได้ในเวลา 10 ปีเลย?”

ที่นาย Blatter วิเคราะห์มากก็คือ ได้เกิดทาสชนิดใหม่ขึ้นในโลก ซึ่งได้แก่ การซื้อสิทธิทางการค้า (commercial rights) ในการเล่นฟุตบอลของผู้เล่นหนุ่มๆ (มักเป็นผู้เล่น

บราซิล) โดยนักเก็งกำไร ซึ่งทำให้ได้รับกำไรทุกครั้ง que ผู้เล่นคนนั้นถูกซื้อถูกขายในเวลาต่อไป

นอกจากนี้ยังมีการที่เอเยนต์ของผู้เล่น ซึ่งได้รับผลตอบแทนเป็นร้อยละของรายได้ผู้เล่นต่อตรงกับคลับเสมือนเรียกค่าไถ่ว่าต้องได้ค่า

จ้างสมมุติ 8.4 ล้านบาทต่ออาทิตย์ โดยเพิ่มจาก 7 ล้านบาท โดยผู้เล่นจำนวนไม่น้อยก็มีการศึกษาครึ่งๆกลางๆจนไม่อาจตัดสินใจเองได้ต้องเชื่อฟังเอเยนต์เป็นหลัก

บทบาทของความโลภอีกประการหนึ่งที่นำกลไกคือ การที่เอเยนต์และเจ้าของคลับที่โลกกวาดซื้อนักเตะจากทั่วโลก เพื่อนำมาซื้อขายแสวงหากำไรสูงสุด โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมและความก้าวหน้าของกีฬาฟุตบอล

นาย Blatter บอกว่าเจ้าของบางคลับทุ่มเงินมหาศาลเพื่อกวาดผู้เล่นที่มีชื่อมาไว้ในทีม และค้าขายผู้เล่นราวกับสินค้า ผลเสียในที่สุดก็คือ ราคาตัวเข้าคู่ที่จะแพงมากจนประจำแฟนท้อใจซึ่งหากแพงขึ้นเรื่อยๆ จนคนดูลดลงก็จะทำให้กีฬาเสื่อมลงในที่สุด

นาย Blatter สัญญาว่า FIFA จะเข้าไปดูแลอย่างรวดเร็ว ซึ่งผมไม่เชื่อว่าทำอะไรได้มากนัก (ผมขอแค่การเชื่อมต่อของนาฬิกาผู้ตัดสินกับนาฬิกาบนบอร์ดใน World Cup ครั้งที่ถึงนี้ก็พอใจแล้วครับ)

เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล ลีกทั้งหมดในแต่ละประเทศของสภายุโรปที่มียอดขายได้รวมกันมากที่สุดคือ อังกฤษ (100,000 ล้านบาท) อันดับรองลงมาได้แก่ อิตาลี (60,000 ล้านบาท) เยอรมนี (57,500 ล้านบาท) สเปน (55,000 ล้านบาท) และฝรั่งเศส (45,000 ล้านบาท) รวมกันทั้งหมด 317,500 ล้านบาท

ด้วยความโลภของผู้คนที่เกี่ยวพันฟุตบอลอาชีพของโลก เงินมากมายที่ล่อใจ และหลักฐานแสดงความฉ้อฉลของกรรมการผู้ตัดสินที่รู้และไม่รู้อีกมากมายขนาดนี้ ถ้าใครยังเล่นพนันฟุตบอลอยู่ ผมว่าหันมาเล่นปั่นแปะยังมีโอกาสควบคุมชะตากรรมของเงินที่เอาไปพนันได้ดีกว่า

แต่ถ้าต้องการควบคุมชะตากรรมของมันให้ได้ดีที่สุดโดยไม่ต้องปวดใจเพราะความโลภก็ขอเก็บมันไว้กับตัวเอง ไม่ต้องเอาไปพนันให้เสียเงินอย่างไม่ค่อยถนัดครับ